

Věc C-734/19

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

4. října 2019

Předkládající soud:

Tribunalul București (Rumunsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

27. září 2019

Žalobkyně:

ITH Comercial Timișoara SRL

Žalované:

Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București (Národní agentura pro daňovou správu – Regionální generální ředitelství pro veřejné finance v Bukurešti, Rumunsko)

Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice (Národní agentura pro daňovou správu - Regionální generální ředitelství pro veřejné finance v Bukurešti – Správa veřejných financí, oddělení 1, Rumunsko)

Předmět původního řízení

Žaloba proti správnímu rozhodnutí, kterou se žalobkyně domáhá zrušení daňového výměru týkajícího se platební povinnosti k DPH

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Na základě článku 267 SFEU se žádá o výklad ustanovení směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, jakož i zásad právní jistoty, ochrany legitimního očekávání, zákazu diskriminace a daňové neutrality.

Předběžné otázky

1.1. Umožňují či brání ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, a zejména článek 167 a článek 168, zásada právní jistoty a ochrany legitimního očekávání, zásada zákazu diskriminace a zásada daňové neutrality tomu, aby zanikl nárok osoby povinné k dani na odpočet DPH týkající se některých investičních nákladů, které tato osoba vynaložila s úmyslem použít je na uskutečnění zdanitelného plnění, v případě, kdy je od zamýšlené investice upuštěno?

1.2. Umožňují či brání tatáž ustanovení a tytéž zásady zpochybnit nárok na odpočet v případě upuštění od investice i za okolností odlišných od těch, v nichž se osoba povinná k dani dopustila zneužití daňového režimu či vyhýbání se daňovým povinností?

1.3. Umožňují či brání tatáž ustanovení a tytéž zásady výkladu v tom smyslu, že okolnosti, za nichž může být v případě upuštění od investice nárok na odpočet zpochybněn, zahrnují:

1.3.1. následnou konkretizaci rizika nerealizování investice, o němž osoba povinná k dani věděla v okamžiku uskutečnění investičních nákladů, již je skutečnost, že veřejný orgán neschválil územní plán nezbytný pro uskutečnění předmětné investice;

1.3.2. takovou postupnou změnu ekonomických podmínek, že zamýšlená investice přestane mít rentabilitu, již měla v době, kdy s investicí bylo započato?

1.4. Musí být ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2016 o společném systému daně z přidané hodnoty a obecné zásady evropského práva vykládány v tom smyslu, že v případě upuštění od investice:

1.4.1. zneužití daňového režimu či vyhýbání se daňovým povinností, které odůvodňují zpochybnění nároku na odpočet, mohou daňové orgány předpokládat, nebo je musí prokázat;

1.4.2. k prokázání zneužití daňového režimu či vyhýbání se daňovým povinností je dostačující prostá domněnka, nebo jsou zapotřebí objektivní důvody?

1.5. Umožňují či vylučují ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a obecné zásady evropského práva, aby v případě upuštění od investice bylo zohledněno zneužití daňového režimu či vyhýbání se daňovým povinností, které odůvodňují zpochybnění nároku na odpočet, když osoba povinná k dani nemůže za žádným

účelem, a proto ani pro účely čistě soukromé, využívat zboží a služby, na něž uplatnila odpočet DPH?

1.6. Musí být ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a obecné zásady evropského práva vykládány v tom smyslu, že v případě upuštění od investice představují skutečnosti, ke kterým došlo po uskutečnění investičních nákladů osobou povinnou k dani, jako například (i) nástup ekonomické krize nebo (ii) konkretizace rizika neuskutečnění investice, jež existovalo v době, kdy byly provedeny investiční náklady (například skutečnost, že orgán veřejné moci neschválil územní plán nezbytný pro realizaci předmětné investice) nebo (iii) změna odhadu rentability investice, okolnosti, které nezávisí na vůli osoby povinné k dani a mohou být zohledněny při určení její dobré víry?

1.7. Musí být ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, a zejména článek 184 a článek 185, zásada právní jistoty a ochrany legitimního očekávání, zásada zákazu diskriminace a zásada daňové neutrality vykládány v tom smyslu, že upuštění od investice představuje případ pro opravu DPH?

Jinými slovy, uskuteční se zpochybnění nároku na odpočet DPH týkající se některých investičních nákladů vynaložených osobou povinnou k dani s úmyslem použít je na uskutečnění zdanitelného plnění, v případě, že je od investice později upuštěno, pomocí mechanismu opravy DPH?

1.8. Umožňují či brání ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty takové vnitrostátní právní úpravě, která taxativně stanoví zachování nároku na odpočet DPH v souvislosti s investicemi, od nichž bylo upuštěno, pouze ve dvou případech identifikovaných souhrnným odkazem na dva rozsudky Soudního dvora: (i) když z důvodů okolností, které nezávisí na vůli osoby povinné k dani, tato osoba nikdy neužívá toto zboží či služby pro svou ekonomickou činnost, jak judikoval ve svém rozsudku Soudní dvůr Evropské unie ve věci C-37/95, *Belgie proti Ghent Coal Terminal NV*, či (ii) v jiných případech pořízení zboží či služeb, ve vztahu k nimž byl uplatněn nárok na odpočet, a zboží či služby nejsou z objektivních důvodů nezávislých na vůli osoby povinné k dani užívány pro ekonomickou činnost osoby povinné k dani, jak je uvedeno v rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci C-110/94, *Intercommunale voor zeewaterontziling (INZO) proti Belgii*?

1.9. Umožňují či brání ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, zásada právní jistoty a ochrany legitimního očekávání tomu, aby daňové orgány zrušily přiznaný nárok obsažený v dřívějších protokolech o daňové kontrole nebo rozhodnutích o správních opravných prostředcích:

1.9.1. v tom smyslu, že soukromá osoba koupila zboží a služby s úmyslem využít je v souvislosti s uskutečněním zdanitelného plnění;

- 1.9.2. v tom smyslu, že přerušení či upuštění od investičního projektu bylo zapříčiněno konkrétní okolností, kterou nemohla osoba povinná k dani ovlivnit?
- 2.1. Umožňují či brání ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, a zejména článek 28 tomu, aby se uplatnil institut komisionáře i mimo příkazní smlouvu na základě nepřímého zastoupení?
- 2.2 Musí být ustanovení směrnice Rady 2006/112/SE ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, a zejména článek 28 vykládány v tom smyslu, že je použitelný institut komisionáře, pokud osoba povinná k dani postaví budovu v souladu s požadavky a podmínkami činnosti jiné právnické osoby s cílem ponechat si vlastnické právo k budově a uvedenou budovu pouze pronajmout, až bude dokončena, a to této jiné právnické osobě?
- 2.3. Musí být tato ustanovení vykládána v tom smyslu, že ve výše popsané situaci musí stavebník fakturovat investiční výdaje týkající se stavby budovy k tíži právnické osoby, které pronajme uvedenou budovu, až bude dokončena, a vybrat odpovídající DPH od této právnické osoby?
- 2.4. Musí být tato ustanovení vykládána v tom smyslu, že ve výše popsané situaci má stavebník povinnost fakturovat investiční náklady a vybrat odpovídající DPH, pokud definitivně ukončí stavební práce z důvodu, že osoba, jíž měla být uvedená budova pronajata, drasticky omezila svou ekonomickou činnost, přičemž toto omezení bylo důsledkem hrozící insolvence této právnické osoby?
- 2.5. Musí být ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a obecné zásady evropského práva vykládány v tom smyslu, že daňové orgány mohou znovu kvalifikovat plnění uskutečněná osobou povinnou k dani a nevzít v úvahu smluvní ujednání, jež osoba povinná k dani uzavřela, i když dotčené smlouvy nejsou simulované?
- 2.6. Umožňují anebo brání ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, a zejména zásada právní jistoty a ochrany legitimního očekávání tomu, aby daňové orgány zrušily již přiznaný nárok osoby povinné k dani na odpočet DPH obsažený v dřívějších protokolech o daňové kontrole nebo rozhodnutích o správních opravných prostředcích?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Směrnice rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, zejména čl. 9 odst. 1 a články 28, 63, 167, 168, 184 a 185.

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

A. Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 22 decembrie 2003, cu modificările ulterioare

(zákon č. 571/2003, jímž se zavádí daňový zákoník, zveřejněný v Úředním věstníku Rumunska, část, I, č. 927, ze dne 23 prosince 2003, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „daňový zákoník z roku 2003“):

- článek 11 stanoví, že při určování výše daně nemusí správce daně zohlednit plnění, které nemá hospodářský účel, nebo může překlasifikovat formu určité transakce nebo činnosti tak, aby odrážely hospodářský obsah této transakce nebo činnosti;
- článek 128 odst. 1 a 2 definuje dodání zboží a stanoví, že pokud v případě dodání zboží jedná osoba povinná k dani vlastním jménem, ale na účet třetího, v postavení prostředníka, má se za to, že sama tato osoba koupila či dodala zboží;
- článek 129 odst. 1 až 3 definuje poskytnutí služeb a stanoví, že pokud se osoba povinná k dani podílí na poskytnutí služeb a jedná přitom vlastním jménem, avšak na účet třetího, pak se má za to, že sama uvedená osoba obdržela či poskytla takové služby;
- článek 138 v podstatě stanoví, že se základ daně sníží v případě částečného nebo úplného ukončení smlouvy o dodání zboží nebo poskytnutí služeb před jejím splněním, pokud byly dříve vystaveny faktury;
- článek 145 odst. 2 zakotvuje nárok na odpočet DPH spočívající na pořízeném zboží, je-li určeno k užívání mimo jiné v souvislosti se zdanitelným plněním;
- článek 148 odst. 1 stanoví, že počáteční odpočet se opraví mimo jiné tehdy, pokud se změní položky vzaté v úvahu po stanovení odpočitatelné částky, a došlo k tomu následně po podání přiznání k dani, včetně případů upravených v článku 138 daňového zákoníku z roku 2003.

B. Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal 2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările ulterioare (prováděcí ustanovení daňového zákoníku, schválená nařízením vlády č. 44/2004, zveřejněná v Úředním věstníku Rumunska, část I, č. 112, ze dne 6. února 2004, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „prováděcí ustanovení“):

- ve smyslu bodu 6 odst. 3 platí, že v případě dodání zboží osoba povinná k dani, která jedná v postavení komisionáře a přijme od komitenta-prodejce faktury na své jméno, nebo případně od poskytovatele, a která vydá faktury na své jméno na účet komitenta-kupujícího, nebo případně na účet zákazníka, jedná svým jménem, avšak na účet komitenta. Z daňového pohledu je komisionář považován za kupujícího či opětovného prodejce zboží, nehledě na okolnost, že jedná na účet prodejce nebo kupujícího. Pokud komisionář jedná v souladu se smlouvou jménem a na účet komitenta jako mandatář, avšak přijme nebo vystaví fakturu svým jménem, tak ho tato skutečnost z pohledu DPH přeměňuje do pozice kupujícího a následného prodejce;

- bod 7 odst. 2 stanoví, že ustanovení bodu 6 odst. 3 se též vztahují na poskytovatele služby;
- bod 19 odst. 4 v podstatě stanoví, že v případě, že se znovu fakturují náklady uskutečněné pro jinou osobu, tzn., pokud osoba povinná k dani v souvislosti s dodáním zboží či poskytnutím služeb ve prospěch jiné osoby přijme fakturu nebo jiný dokument na své jméno a znovu fakturuje protihodnotu odpovídající dodanému zboží nebo poskytnuté služby, pak jedná jako komisionář v souladu s body 6 a 7. V případě, kdy je osoba povinná k dani komisionářem, má právo na odpočet daně vztahující se ke koupi zboží či služeb, které budou znovu fakturovány a má povinnost vybrat daň z přidané hodnoty za zdanitelná plnění.
- bod 45 odst. 6 v podstatě stanoví, že:
 - v případě, že v průběhu výstavby nemovitostí, jež není následně dokončena, a to na základě rozhodnutí o upuštění od investic, které byly odepsány a poté zaznamenány v účetnictví jako výdaje, je zachováno právo na odpočet, pokud z důvodů, které nespočívají ve vůli osoby povinné k dani, tato osoba nikdy neužívala toto zboží a služby v souvislosti se svou ekonomickou aktivitou, jak uvedl Soudní dvůr v rozsudku ze dne 15. ledna 1998, *Belgie proti Gheng Coal Terminal NV* (C-37/95, EU:C:1998:1);
 - nárok na odpočet může být zachován i v jiných situacích, kdy v případě koupě zboží a služeb, u nichž byl uplatněn nárok na odpočet, zboží a služby nejsou užívány pro ekonomickou aktivitu osoby povinné k dani z objektivních důvodů, které nesouvisejí s vůlí osoby povinné k dani, jak uvedl Soudní dvůr v rozsudku ze dne 29. února 1996, ve věci *Intercommunale voor zeewaterontzilting (INZO)* (C-110/94, EU:C:1996:67);
 - v případě koupě pozemku s budovami má osoba povinná k dani právo na odpočet DPH v souvislosti s koupí, poskytne-li důkaz o záměru potvrzený objektivními důkazy, že pozemek, na němž byly postaveny budovy, bude nadále užíván za účelem zdanitelných plnění, například výstavby dalších budov určených k zdanitelným plněním, jak uvedl Soudní dvůr v rozsudku ze dne 29. listopadu 2012, ve věci *Gran Via Moinești* (C-257/11, EU:C:2012:759);
- bod 71⁸ v podstatě stanoví, že hodnota hmotného a nehmotného majetku, který byl vytvořen, avšak který pak není dovršen a který se odepisuje a poté se zapisuje v účetnictví jako výdaj, a to v situaci, kdy se smlouvy rozvazují před ukončením, představuje neodčitatelné náklady, pokud nebyly zhodnoceny prostřednictvím prodeje nebo likvidací.

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Skutkový stav v původním řízení se vyznačuje neuskutečněnou realizací dvou realitních projektů, které žalobkyně zahájila v letech 2006 a 2007 v souladu se smlouvami, které za tímto účelem uzavřela se společnostmi vyrábějící výtahy a eskalátory (dále jen „společnost vyrábějící výtahy“).
- 2 V roce 2006 žalobkyně koupila pozemek, na němž hodlala postavit budovu, v níž se budou vyrábět výtahy a příslušenství, a následně ji pronajmout společnosti vyrábějící výtahy na 10 let [dále jen „Proiectul Dragomirești Vale“ („projekt Dragomirești Vale“)].
- 3 Dle kupní smlouvy sjednané v prosinci 2007 koupila žalobkyně od společnosti vyrábějící výtahy nemovitost tvořenou pozemkem a budovou, v níž společnost vyrábějící výtahy provozovala svou vlastní činnost. Účelem transakce byl na jedné straně záměr žalobkyně postavit na předmětném pozemku výškovou kancelářskou a obchodní budovu [(„Proiectul Calea Giulești“) („projekt Calea Giulești“)], a na druhé straně potřeba společnosti vyrábějící výtahy snížit vlastní náklady přestěhováním se do prostor, jež budou vystavěny v souvislosti s projektem Dragomirești Vale.
- 4 V letech 2008-2010 vynaložila žalobkyně v rámci projektu Dragomirești Vale finanční prostředky na určité přípravné činnosti, jako je například získání stavebního povolení a uzavření některých smluv o technických posudcích v souvislosti s předmětným stavebním povolením, projektovou dokumentací, stavbou budov pro technické zázemí, a zajištění služeb pro řízení stavby. Tyto náklady se rovnají 942 471 lei, k nimž byla připočtena DPH ve výši 226 193 lei, kvůli které se žalobkyně domáhá nároku na odpočet.
- 5 V rámci projektu Calea Giulești žalobkyně vynaložila náklady na získání nezbytného povolení pro demolici budov stojících na pozemku, kde společnost vyrábějící výtahy provozovala své ekonomické aktivity a aby získala stavební povolení. Tyto náklady se rovnají 71 268 lei, k nimž byla připočtena DPH rovnající se 13 541 lei, kvůli které se žalobkyně domáhá nároku na odpočet.
- 6 V roce 2008 přerušila žalobkyně projekt Calea Giulești, a to v souvislosti s ekonomickou krizí a průtahy v jednáních s orgány veřejné moci v rámci obstarávání nezbytných povolení.
- 7 V téže souvislosti si musela společnost vyrábějící výtahy pronajmout prostor, za který platila nižší nájemné, než měla platit v budově pro výrobu výtahů, která měla být následně postavena, jak bylo dohodnuto s žalobkyní. Za takových podmínek přerušila žalobkyně také projekt Dragomirești Vale a pronajala si nemovitost, kterou dala do podnájmu společnosti vyrábějící výtahy na sedm let, a to výměnou za nižší nájemné než to, které bylo sjednáno na počátku. Dodatkem ke kupní smlouvě společnost vyrábějící výtahy potvrdila, že žalobkyně splnila řádně a včas svou povinnost zajistit přestěhování.

- 8 Dne 26. května 2016 se žalobkyně rozhodla ukončit investice do projektu Calea Giulești a zapsat je do účetní uzávěrky za rok 2015. Žalobkyně přesto obdržela urbanistické osvědčení povolující demolici staveb stojících na pozemku původně vlastněném společností vyrábějící výtahy a urbanistické osvědčení pro vypracování dokumentace vztahující se k povolením za účelem realizace předmětného projektu.
- 9 V letech 2009 a 2013 kontrolovali daňoví úředníci aktivity žalobkyně za období mezi 27. březnem 2006 až 30. červnem 2012, včetně investičních nákladů spojených se dvěma realitními projekty, o které se jedná, a to z hlediska dodržování zákonů týkajících se DPH. V protokolu o daňové kontrole bylo konstatováno, že žalobkyně odpočetla a odvedla DPH za období, jež bylo předmětem kontroly, v souladu se zákony o DPH. Kromě toho je v jednom protokolu o daňové kontrole výslovně uvedeno, že ekonomicko-finanční situace neumožnila, aby se s oněmi dvěma projekty pokračovalo.
- 10 V roce 2016, v rámci jiné daňové kontroly, prověřovali daňoví kontrolóři období od 1. července 2012 do 30. června 2016. V protokolu o daňové kontrole bylo uvedeno, že žalobkyně neodpočetala v souladu se zákonem DPH rovnající 13 541 lei představující investiční náklady v souvislosti s projektem Calea Giulești a že měla povinnost vybrat od společnosti vyrábějící výtahy DPH v částce rovnající se 226 193 lei za investiční náklady realizované v souvislosti s projektem Dragomirești Vale, kterou měla žalobkyně znovu fakturovat společnosti vyrábějící výtahy.
- 11 Daňovým výměrem vydaným na základě tohoto posledního protokolu o finanční kontrole, vznikla žalobkyni povinnost uhradit doplatek na DPH v částce rovnající se 239 734 lei. Žalobkyně nejprve v rámci správního řízení uplatnila námitku proti protokolu o daňové kontrole a daňovému výměru, a požádala o vrácení zaplacených částek a příslušných úroků, a následně podala žalobu, již bylo zahájeno stávající řízení.

Základní argumenty účastnic původního řízení

- 12 Žalobkyně tvrdí, že neměla povinnost vybrat dodatečnou DPH v částce rovnající se 226 193 lei, a že správce daně neakceptoval v rozporu se zákonem odpočet DPH rovnající se částce 13 541 lei, stanovené v přiznání k DPH jako záporná částka s žádostí o vrácení za měsíc prosinec v roce 2015. Žalobkyně tvrdí, že od obou projektů upustila v důsledku událostí, jež nastaly následně a jež nemohla ovlivnit, přičemž tyto události vylučují vyhýbání se daňové povinnosti či zneužití daňového režimu.
- 13 Žalované tvrdí, že řešení sporného případu závisí na stanovení hlediska ze strany předkládajícího soudu, jež stanoví, zda nárok na odpočet DPH existuje nehledě na důvody, kvůli kterým bylo od projektu upuštěno a zda zamítnutí žádosti o vrácení DPH v částce rovnající se 226 193 lei bylo v souladu se zákonem.

- 14 Pokud jde o projekt Calea Giulești, žalované tvrdí, že ačkoliv uznaly, že žalobkyně nakoupila služby související s takovým projektem s úmyslem použít je k realizaci zdanitelných plnění, přesto DPH zaplacená pro předmětné služby měla být opravena na základě článku 148 daňového zákoníku z roku 2003 a článku 45 prováděcích ustanovení, jelikož žalobkyně změnila shora zmíněný úmysl a pak od projektu upustila.
- 15 Žalované mají za to, že žalobkyně může využít nárok na odpočet pouze tehdy, pokud upuštění od projektu nastalo v důsledku objektivních důvodů spočívajících v okolnostech nezávislých na její vůli, jež by vyšly najevo následně poté, co s investicí bylo započato. Žalobkyně neprokázala takové objektivní důvody a seznámila se s okolnostmi, které mohly vést k nedokončení projektu, a dobrovolně na sebe vzala všechna rizika.
- 16 Dle názoru žalovaných nemohla být námitka uplatněná žalobkyní uznána z důvodu rozsudku ve věci INZO, protože žalobkyně se rozhodla zapsat do nákladů investice dříve, než byla realizována studie proveditelnosti, která popřela rentabilitu projektu.
- 17 Pokud jde o projekt Dragomirești Vale, i když žalované uznaly právo žalobkyně na odpočet DPH zaplacené za služby spojené s výše uvedeným projektem a tyto služby byly nakoupeny žalobkyní vlastním jménem, žalované jsou přesto toho názoru, že nákupy byly uskutečněny na účet společnosti vyrábějící výtahy, protože nemovitost, která měla být postavena a pronajata společnosti vyrábějící výtahy, měla být vystavěna v souladu s požadavky na aktivity této společnosti.
- 18 Žalované tvrdí, že ačkoliv překvalifikovaly plnění mezi žalobkyní a společností vyrábějící výtahy s ohledem na postavení komisionáře, dospěly k názoru, že žalobkyně měla znovu fakturovat společnosti vyrábějící výtahy všechny náklady za služby a od ní vyinkasovat DPH odpovídající úhradám za služby.

Stručný popis důvodů žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 19 Pokud jde o projekt Calea Giulești, předkládající soud za prvé považuje za nezbytné objasnit, zda ustanovení směrnice 2006/112 mohou být vykládána v tom smyslu, že jakákoliv osoba, která kupuje zboží či službu s úmyslem užívat je pro účely zdanitelné činnosti, nabývá i příslušný nárok na odpočet DPH a takový nárok jí svědčí, i když zboží nebo služba nejsou následně užívány pro účely původně stanovené, a to z důvodu okolností, které vyvstaly po koupi zboží nebo služby, přičemž okolnosti jsou nezávislé na vůli osoby povinné k dani, a okolnosti vylučují zneužití daňového režimu či vyhýbání se daňovým povinnostem ze strany osoby povinné k dani, jak judikoval Soudní dvůr ve věci INZO (C-110/94, EU:C:1996:67).
- 20 Pokud jde o projekt Dragomirești Vale, předkládající soud za druhé považuje za nezbytné objasnit, zda ustanovení směrnice 2006/112, zejména článek 28

umožňují nebo brání tomu, aby komisionář jednal nad rámec smlouvy o zmocnění, přičemž nereprezentuje mandanta.

- 21 Předkládající soud žádá o rozhodnutí, zda uvedená ustanovení musí být vykládána v tom smyslu, že komisionář může jednat, když osoba povinná k dani realizuje stavbu v souladu s požadavky jiné právnické osoby, za účelem ponechat si budovu ve vlastnictví a uvedenou budovu této jiné právnické osobě pronajmout poté, co bude dokončena.
- 22 Předkládací soud žádá o rozhodnutí, zda uvedená ustanovení musí být vykládána ve smyslu, že v takové situaci musí stavebník znovu fakturovat investiční náklady související s realizací stavby na účet právnické osoby, které pronajme uvedenou stavbu, když bude stavba dokončena, a požadovat odpovídající DPH od této právnické osoby, a zda uvedený stavebník má povinnost znovu fakturovat investiční náklady a vybrat odpovídající DPH, když definitivně ukončí stavební práce v důsledku drastického omezení ekonomických aktivit právnické osoby výše uvedené a její bezprostřední platební neschopnosti.
- 23 Předkládací soud konečně žádá o rozhodnutí, zda ustanovení směrnice 2006/112 a obecné zásady evropského práva musí být vykládány v tom smyslu, že správce daně může requalifikovat plnění, jež učinila osoba povinná k dani a nebrat v úvahu smlouvy jím uzavřené, i když smlouvy, o které se jedná, nejsou simulované, a zda ustanovení výše uvedené směrnice, a zejména zásada právní jistoty a ochrany legitimního očekávání umožňují nebo brání správci daně zrušit dřívější souhlasy s odpočtem DPH pro povinnou osobu.